

[Undervisningsministeren.]

jeg var enige, i hvert Fald et enkelt Punkt, og dermed vil jeg slutte, og derved vil jeg glæde mig. Maaske er Uenigheden mellem det ærede Medlem og mig ikke saa stor, som den synes at fremtræde under denne Debat. Det vil vise sig under Udvalgsarbejdet; jeg haaber det bedste, fordi jeg erkender og i høj Grad paaskønner det ærede Medlems varme Interesse for det kongelige Teater. Der var den glædelige Overensstemmelse mellem os til sidst — det er maaske et lille Punkt, men det er dog altid noget at tage med —, at det ærede Medlem foreslog, at man talte om det kongelige Teaters „store“ og „mindre“ Scene; det er lige, hvad jeg foreslog i Folketinget.

Stegger Nielsen: Det ærede 14de tingvalgte Medlems (Wiinblad) Tale indeholdt et Afsnit, der var en Appel om, at der blev lettere og billigere Adgang til det kongelige Teater for det brede Lag af Befolkningen, men man maatte uvilkaarligt tillige faa det Indtryk ved at høre det ærede Medlem udvikle denne i og for sig ikke urimelige Betragtning, at en saadan Lettelse i Vilkaarene netop ydes igennem dette Lovforslag. Jeg har ønsket at sige, at det ingenlunde er Tilfældet. Disse Forhold befatter Lovforslaget sig ikke med, og jeg mener derfor ikke, man skal tale om Lovforslaget paa den Maade med Henblik paa en bestemt Befolkningsklasse. Vi drøfter det kongelige Teaters Forhold i Fremtiden, og det kongelige Teater er en Nationalscene. Det forekommer mig for øvrigt, at det ærede Medlem i sin stærke Fremhæven af Teatrets Betydning for København ydede et Bidrag til at understrege det rigtige i det, jeg har fremført om, at Københavns Kommunalbestyrelse rettelig burde træde til og være delagtig i den økonomiske Løsning af denne Sag.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) talte om, at Gæstespil i Provinserne af det kongelige Teaters Kunstnere var umuligt, da man vilde forhindre gangbare Stykker i at gaa over Scenen paa Kongens Nytorv, naar saa mange af Kunstnerne var borte. Jeg vilde dog mene, at Ministeriet maa have overtænkt denne Sag, idet man har stillet Forslag om det i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i Folketinget. Jeg forstaar da heller ikke, at det ikke skulde kunne lade sig gøre at faa en fornuftig Ordning i den Henseende, uden at man derfor

rømmede Teatret i den Grad, at det stod stille, medens Gæstespillet stod paa.

Jeg maa give den højtærede Undervisningsminister Ret i, at der har i Folketingsudvalget, som fremhævet i Betænkningen, været Enighed med Ministeren om, at Driften af det kongelige Teater ikke kan fortsættes paa Grundlag af Loven af 13. Maj 1911. Det har ogsaa det konservative Folkeparti været enig i i Folketinget, og det er understreget her af den højtærede Minister, at Lovforslaget er et Forsøg paa at komme bort fra Ordningen efter Loven af 1911; endvidere er der indsat Garantier for, at hvis Forsøget ikke fører til det, man ønsker, maa der skaffes en Nyordning, og den kan ikke blive en Gentagelse eller Nyopstaaen af Loven af 1911. Det er sagt tydeligt og klart, og vi har da fra Venstres Side ønsket at række Haand og medvirke til dette Lovforslags Fremme.

Ellinger: Saavel af Hensyn til den fremrykkede Tid som ogsaa af Hensyn til den højtærede Ministers Helbred skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, idet jeg for øvrigt kan henvise til den Tale, jeg holdt før, og som jeg anmoder Ministeren om at læse igennem med Velvillie. Desværre, kan man jo sige, har den højtærede Minister jo for Tiden god Tid til at læse.

Jo, det er ubestrideligt, at det er en Kolbøtte, Ministeren har slaaet. Naar man foretager et afgørende Brud paa det bærende Princip for et Lovforslag og indfører noget skæbnesvangert for at være imødekommende, saa er det virkelig en Kolbøtte. Og det var en Imødekommen, som Ministeren ikke havde behøvet at vise, hvorfra den end ønskedes. Jeg har for øvrigt ingenlunde lovprist Ministerens oprindelige Forslag; men jeg har sagt, at jeg paa dette Punkt langt foretrak Ministerens oprindelige Forslag fremfor det foreliggende, og jeg vilde anse det for at være meget lettere at foretage hensigtsmæssige Ændringer i det oprindelige Forslag end i det, der nu er kommet fra Folketinget.

Med Hensyn til Udvalgets Beføjelse gør den højtærede Minister nu gældende, at Udvalget ikke maa gribe ind i den daglige Drift af Teatret. Men hvorledes er det muligt at være Kontrolkomité for den daglige Drift uden at gribe ind i den daglige Drift? Ja, vi har i mange Selskaber haft Kontrolkomiteer, og hvis de havde grebet ind i den daglige Drift, vilde